

هُوَ اللهُ - روحانیا نورانیا ربّانیا، مدّتیست

که تحریری...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هُوَ اللهُ

روحانیا نورانیا ربّانیا، مدّتیست که تحریری از آنشخص خطیر مشتاقان را تسریر نمود و کوکب بیان و تبیان از سمت درخش ندرخشید هر چند از سایر یاران نامه و پیام رسید ولی از آنحضرت نامه ئی ملاحظه نگردید. انسان چون از دیدار مهجور ماند آرزوی گفتار کند و اطلاع اسرار خواهد و این بنگارش نامه منوط و مشروط است اگر چه الطاف نیر آفاق قلوب مشتاق را چنان ارتباط داده که فراقی در میان نیست بلکه کلّ در سایه یک خیمه ایم و تشنگان یک چشمه هر چند متفرّقیم ولی در یک بحر مستغرق. لهذا زبان ساکت و صامت ولی دلها در گفتگوی روحانی مداوم. بصیرت در مشاهده و شهود ولی بصر در جستجو با وجود این گوش سر را نیز نصیبی باید و دیده و بصر را نیز بهره ئی شاید. لهذا مکاتبه باید مستمر باشد و اساس مخایره ثابت و مستقیم شاید. شاعر عرب متضرّعاً الی الله گفته و مَنْ عَلی سَمعی بَلَن ان مَنَعَت ان اَرَاک و فیه لَمَن کَانَ قَبلی لَذّة یعنی گوش مرا بختاب خویش ولو کله لَن ترانی باشد مَنّت بگذار و مشرف فرما زیرا حضرت موسی علیه السلام پیش من از این کلهه متلذّذ شد یعنی نفس خطاب پر حلاوتست و لذت بسمع میدهد و لو کله لَن ترانی باشد.

باری ما همواره بذکر یاران شادمانیم و پیادشان مانند بحر در هیجان. شب و روز عجز و زاری نمائیم و جزع و بیقراری کنیم یارانرا عون و صون از حافظ حقیقی طلیم. چندیست که از جناب آقا محمد رضا نامه ئی رسید پیام مشتاقان بایشان برسان تا منجذب القلب مستبشرالروح یاد آوارگان نماید و بذکر

ORIGINAL

AUDIO

دوستان پردازد. از قرار معلوم در آن سامان اقلیم خراسان ندا بلند است و قوه انجذاب مغناطیس قلوب هر هوشمند. آهنگ ملکوت ابی جهانرا بجرکت آورده شرق و غرب را روح جدید بخشیده و از هر طرف آوازه جهانگیر است و صیت امر الله منبسط در بسیط زمین. افسوس که اهل ایران اکثر محروم از این فضل بی پایان. در انجیل میفرماید از اطراف جهان گروه گروه آیند و در ملکوت داخل شوند و ابناء ملکوت خارج میشوند حقیقه طرفه حکایتی و غریب واقعه ئی ایران که منبت شجره مبارک است بسیار نفوس از ظل شجره هنوز گریزان ولی اهالی اقلیم سائره در نهایت شور و وله و انجذاب انّ هذا لشیء عجاب.

باری مقصود اینست که در الواح مبارک نازل از ارض خاء اعلاّء کلمه الله گردد و نشر نفعات الله شود و نفوس در ظل شجره مبارک استقرار یابند. این بشارات سبب است که همواره منتظر آنیم که شمس حقیقت پرتو شدید بر آن اقلیم زند که در جمیع انحاء ارض خاء ندا بلند گردد و اقلیم معرض نور مبین شود و این موهبت بشدت اشتعال قلوب و انشراح نفوس و انجذاب ارواح جلوه نماید. لهذا امید چنانست که آنحضرت بیش از کلّ در انتشار آثار و ظهور اسرار جهد بلیغ و سعی منیع فرمایند زیرا آن مقرب درگاه کبریا از بدو جوانی در ظل الطاف حضرت سبحانی مانند نهال تازه برشحات سحاب رحمانیت نشو و نما نموده و شجره ئی بارور گردیده. حال وقت ظهور ثمر است جمیع یاران الهی را تحیت ابدع ابی از قبل عبدالبهاء ابلاغ دارید و علیک البهء الأبهی ع

